

[Schmidt.]

har jo ikke ment, han skulde forsvare sig overfor Angrebene, fordi det var en selvfølgelig Ting og en rigtig Ting, han havde gjort, og naar han endelig skulde forsvare sig, mente han bedst at kunne gøre det ved at sige, at han gennem denne Overenskomst bedst tjente det Syd for Grænsen værende danske Mindretals Interesser. Dette er et godt dansk Motiv, men jeg kunde tænke mig, at man en Gang kom saa vidt, at man ogsaa kunde sige, at man derved tjente et godt Forhold mellem de to Folk — og sige det, uden at andre forargedes over det.

Jeg er lidt mistroisk overfor det Forslag, at alle Særlove for Nordslesvig skal ophæves. Man kan selvfølgelig anbefale alt, hvad der forenkler, men jeg vil dog sige, at man skal være varsom med at udslette det Særpræg, som Nordslesvig har, og at man snarere burde betænke, om man ikke kunde lære meget af det, som er Skik og Brug og Ret dernede.

Ordføreren for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, udtalte, at han var en Ven af Decentralisation af Forvaltningen ogsaa netop med Hensyn til Nordslesvig. Der er en rigtig Tanke i det, Decentralisationen kunde jo være en Vej til at opretholde det Særpræg, som Nordslesvig har, og saa vidt muligt ogsaa en Særforvaltning, som vi altid har gjort os til Talsmænd for.

Men jeg ved jo godt, at man møder mig og mine Udtalelser med en vis Mistro. Man siger, det har vi jo Grund til, for du har jo nylig igen en Gang sagt, at hvad du kræver og vil for Nordslesvig, alt sammen maa opfattes som Etaper paa Vejen til Grænseflytningen. Ja, jeg har talt om Etaper, om Etaper til at komme til naturligare Forhold, og jeg har altid vedkendt mig — og hvorfor skulde jeg ikke ogsaa gøre det i Dag? —, at jeg anser det for unaturligt og uheldigt, at man er kommet til hele denne Ordning uden at træffe en Overenskomst med Naboen. Jeg mener absolut, man maa komme dertil.

Men det vil slet ikke sige, at alt det, vi ønsker som noget, der kan udjævne Forholdene paa det kulturelle og det økonomiske Omraade, ikke har sin Værdi i sig selv. Selvfølgelig har det det, helt uafhængigt af, hvad der kommer eller ikke kommer til sidst. Der skabes en friere Atmosfære ogsaa for det Øjeblik, hvor Tyskland og Danmark prøver at jævne det til den sidste Rest. Det kan kun ske mellem Tyskland og Dan-

mark; men der kan ske meget indenfor Danmark og dansk Lovgivning.

Men man kan jo læse i Aviserne, at der er slet ingen Grænser for, hvad Tyskerne i det hele tillader sig! Saadan ser man fra dansk Side paa Tilfældet Bylderup-Bov. Men man kan jo se helt anderledes paa dette. Vi ser det som et tydeligt Eksempel paa, hvor utilstrækkelig den Skoleordning, som vi har, er, og hvilke Konsekvenser den kan føre til, naar den haandhæves ufornuftigt. Jeg vil belyse det saa skarpt som muligt. Der var der to Lærere og to Klasser til op mod hundrede Børn. Nu er der fire Lærere og fire Klasser med omtrent det samme Antal Børn. Hvorledes kan det gaa til? Det gaar saaledes til, at den tyske Del af Befolkningen ønskede at benytte sig af den Ret, De har givet os, og androg om en tysk Skoleafdeling. Da de ikke kunde sætte det igennem, tog de den Beslutning at oprette en privat Skole, som De ogsaa har givet os Lov til at gøre. Det vilde man forebygge, og derfor indrettede man saa hurtigt som muligt tre Klasser med tre Lærere, med tysk Skoleundervisning, Tysktimer, for at forhindre, at den tyske Skoleafdeling blev oprettet.

Nu er der noget at kritisere, inden man gaar videre. Hvorfor opnaaede Tyskerne ikke at sætte Andragende igennem? Af formelle Grunde. Afstemningen faldt saaledes ud, at der maatte oprettes en tysk Afdeling, men saa var der de formelle Grunde, der kom af, at Ministeriets Anvisning ikke var tydelig nok. Derfor skulde der en anden ministeriel Anvisning til, og der skulde stemmes endnu en Gang. Det vilde Tyskerne ikke gaa med til, fordi det efter deres Mening var soleklart, at der forelaa, hvad der forlangtes, naar der skulde oprettes en tysk Skole. Det kan godt være, at den danske Befolkning har set anderledes paa det, at det ikke var saa soleklart for den, men for den tyske Befolkning var det absolut klart, og Forholdene har jo udviklet sig saaledes, at det bagefter kan ses af enhver, at der var Anledning til at oprette en tysk Skole.

Der er i den tyske Skole 33 Børn, saa det kan vel stadfæstes nu bagefter, hvis man ikke har kunnet se det før, at Forholdene virkelig var saadanne, at der trængtes til en tysk Skole. Der er, som sagt, 33 Børn i den tyske Skole med 1 Lærerinde og eget Skolelokale, og der er 64 Børn i den danske Skole med 3 Klasser og 3 Lærere. Man har altsaa ansat en Lærer mere, og